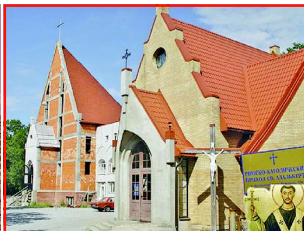

12+

GŁOS ZNAD PREGOŁY

Nr 3 (224) marzec 2015

PISMO POLSKIE OBWODU KALININGRADZKIEGO
ukazuje się od XI 1995 r.

od Redakcji

W Rosji żyje około 300 tys. Polaków i istnieje około 80 organizacji polonijnych. Ile jest Polaków na świecie? Wedłóg danych z 2011 roku, na całym świecie żyje ok. 40 mln Polaków, z których ponad 15 mln – poza granicami Polski.

Na terenie Obwodu Kaliningradzkiego istnieje dziesięć organizacji polonijnych. W Kaliningradzie: Autonomia „Polonia”, Stowarzyszenie Inicjatyw Polonijnych, Klub Miłośników Kultury Polskiej „Szturwał”, Polskie Centrum Kultury. W obwodzie zarejestrowanych jest sześć organizacji polonijnych: w Bałtyjsku, Czerniachowsku, Gusiewie, Znamieńsku, Oziorsku, Polessku.

Cechą charakterystyczną organizacji polonijnych naszego regionu jest to, że dzięki unikalnemu położeniu geograficznemu znajdują się blisko dwóch krajów sąsiedzkich – Litwy i Polski. Do tego ważnym faktorem jest obecność w Kaliningradzie Konsulatu Generalnego RP. Cechy te sprzyjają wysokiej aktywności Polonii, stopniowi kontaktów z macierzą i poziomowi znajomości języka polskiego.

Rok 2015 jest rokiem jubileuszowym dla naszego pisma – „Głos z Nad Pregoly” założono 20 lat temu. Z tej okazji postanowiliśmy zrobić przegląd tego, co działo się na przestrzeni czasu w życiu naszych Polaków. Chcielibyśmy również porównać nasze organizacje z podobnymi wspólno-

tami w innych zakątkach Rosji, które znamy nie ze słyszenia, a na podstawie bezpośrednich kontaktów służbowych i przyjacielskich. Są to polonie Nowosybirsk, Ulan-Ude, Abakan, Sankt-Petersburga, też wydające pisma polonijne.

Bardzo istotnym elementem niezbędnym do powstania i spójnej pracy wspólnoty polonijnej jest niewątpliwie obecność lidera. W pierwszej z tych terenach Wspólnocie Kultury Polskiej, która powstała w Kaliningradzie w 1992 roku, takim liderem stał się profesor Kazimierz Ławrynowicz. To dzięki jego staraniom, intelektowi i ofiarnej pracy, jak również pomocy Konsulatu Generalnego RP z Konsulem Janem Kostrzakiem na czele i oczywiście księdza Jerzego Steckiewicza, narodziła się zgrana organizacja Polaków w Kaliningradzie.

W przeciągu ponad 20 lat organizacje polonijne wstawiały na nogi identyfikując się ze swoimi korzeniami i chęcią nie stracić swojej narodowej tożsamości. Łącznikiem w ich działalności była i pozostaje nasza gazeta. Na jej łamach opisywaliśmy wszystkie imprezy, które urządzali polonusi.

Udzielamy głosu przedstawicielom Polonii. Jako pierwszą proponujemy Państwu uwadze publikację prezesa Polonii Oziorska Natalii Kidajkinej. A w następnych numerach planujemy konsekwentnie zamieszczać materiały prezentujące kolejne wspólnoty polskie.

Wspólnota Kultury Polskiej im. Jana Kochanowskiego w Oziorsku

Wspólnota istnieje od 1996 roku fizycznie, ale zarejestrowana jako organizacja pozarządowa została w styczniu 2000 roku. Na dzień dzisiejszy nasza organizacja liczy 158 osób dorosłych i 65 dzieci, które bardzo aktywnie uczestniczą w życiu wspólnoty. Wszystkie sprawy związane z naszą organizacją są omawiane na naradzie, która się odbywa raz bądź dwa razy w miesiącu. Rada liczy 7 osób w różnym wieku, najmłodszy przedstawiciel której ma 25 lat, a najstarszy 60 lat, daje to możliwość patrzenia na każdą sytuację z różnych perspektyw wiekowych.

95% członków WKP to Polacy z Kazachstanu, którzy nadal przyjeżdżają z dalekiego kraju i dołączają chętnie do naszej organizacji, która daje im poczucie bezpieczeństwa wśród rodaków szczególnie w ciężkich pierwszych miesiącach po przeprowadzce. 5% to są Polacy z Litwy, Białorusi, i mieszkańcy obwodu kaliningradzkiego. 60% Osób jest rehabilitowanych (1936-1938 r.), karty Polaka mają obecnie 80% osób. Warto dodać, że 95% członków WKP to katolicy.

Dzięki finansowemu wsparciu Wspólnoty Polskiej w Warszawie pojawiła się możliwość zakupu domu, który stał się drugim domem Polaków, mieszkających w Oziorsku. Dom ten został kupiony w 1999 roku i do 2013 roku jest finansowo utrzymywany w

większości przez Wspólnotę Polską w Warszawie. W Polskim Domu odbywają się wszystkie imprezy i Święta Polskie, lekcje języka polskiego dla dzieci i dorosłych, próby koncertów, wystąpień. Również w Domu Polskim co roku w okresie wakacji odbywa się projekt „Wakacje z językiem polskim”, gdzie dzieci odpoczywają, uczą się języka polskiego, historii i geografii polskiej, ten projekt jest realizowany wspólnie z Oziorską Szkołą Ogólnokształcącą. W tym projekcie biorą udział dzieci ze Wspólnoty, jak i dzieci nie należące do wspólnoty. Razem w tym projekcie bierze udział 34 dzieci.

Z biegiem lat, nasza Wspólnota organizuje przedsięwzięcia, w tym: Dzień Babci i Dziadka, Wielkanoc, Dzień Flagi, Dzień Polonii Polaków za granicą, Dzień dziecka, Dzień Niepodległości, Boże Narodzenie i inne. Również braliśmy udział w Forum Organizacji Polonijnych, Dniach Kultury Polskiej, Kresach itd.

Ważne jest też dla naszej wspólnoty to, że co roku uczestniczymy w Dniu Miasta Oziorsk, w którym mieszkamy. Naszymi partnerami są Oziorska Szkoła Ogólnokształcąca, Centrum Dzieci i Młodzieży, Klub Seniorów „Spotkanie”, Urząd Miasta Oziorsk. Urząd Miasta bardzo aktywnie wspiera naszą działalność i jego przedstawiciele zawsze są obecni na naszych imprezach.

Najważniejszymi partnerami naszej wspólnoty są Wspólnota Polska w Warszawie, Konsulat Polski w Kaliningradzie. Również naszymi partnerami są Powiat Węgorzewski, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie, Uniwersytet Socjologii w Warszawie im. R. Wyszyńskiego, Aleksandra Ślusarek, Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” Lubuski oddział w Gorzowie Wielkopolskim i inni.

W 2014 roku we wspólnotę zaplanowano około 16 imprez większych i mniejszych.

Wspólnota Kultury Polskiej powstała z potrzeby osób polskiego pochodzenia, aby wyrazić swoje pochodzenie oraz kulturę i tradycje polskie wśród szerszego grona. Nikt nie przewidywał, że w ciągu tych 15 lat wspólnota zyska tylu wspaniałych przyjaciół oraz nawiąże kontakty na tak wysokim poziomie. Jesteśmy wdzięczni wszystkim, kto wspiera wspólnotę, pomaga nam w zachowaniu polskiego języka i tradycji, a także we współpracy na rzecz pokoju na świecie.

Nasza wspólnota będzie dalej kontynuować swoją działalność, rozwijać i oczywiście przyjmować wszystkich chętnych poznać polską kulturę. Również mamy nadzieję, że dalej będziemy mogli liczyć na wsparcie i pomoc naszych polskich patronów i partnerów.

Natalia Kidajkina,
Prezes Polonii Oziorska

Polska w nas jest, Polska w sercach skryta.

Polska w nas jest, Polska w sercach skryta.
Razem też cierpiała na bezkresnych stepach.

Polska w nas jest, w sercach utajona
Nosili Ją pradiadowie i dzisiaj w nas Ona.
Polska w nas jest, w sercach będzie trwale.
Wędrowała latami i wędruje dalej.
Żadne przeciwności nam Jej nie zabrały.
Tułaczka i poniewierka tylko utrwały.
Tułaczka nie zaszczyt, a też zbędną drogą
Przetrwali najsilniejsi swą wolą i Boga
Tym bardziej radość wypełnia duszę
Gdy do tańca dziś Polonia oziorska rusza
Świętem nam spotkanie, gdy w drogiej Ojczyźnie
Mamy tę okazję by poznać się bliżej
Dziękujemy za zaszczyt by byciem zabawić
I na przyszłość nadzieję w sercach pozostawić!

7 lutego 2015 roku w Domu Kultury miasta Oziorsk odbył się jubileuszowy koncert, poświęcony 15-leciu Domu Polskiej Kultury im. Jana Kochanowskiego *15 lat krok po kroku*. Każdy koncert to przedsięwzięcie – im większa data, tym

gradzkiego, Natalia Łozińska z wydziału administracyjnego miasta Oziorsk, Tatiana Czernyszowa z ośrodka Kultury, Sportu, Turystyki i Młodzieży w Oziorsku, Halina Faj – Starosta Węgorzewskiego powiatu, Andrzej Raczkowski – Dyrektor

Gratulacje od Starosty Oziorska i radnego obwodu kalininградzkiego

większe wymagania. To było przedstawienie, na które warto było przyjść. Sala koncertowa w Domu Kultury zapelniała się gośćmi. Nasza rocznica jest okazją, aby pokazać swoje osiągnięcia, ponieważ każdy nowy etap życia w naszej Wspólnocie jest ogromną pracą naszych członków. Nasza Wspólnota ma wielu przyjaciół i wszyscy byli na imprezie, aby rozdzielić z nami chwile szczęścia.

Z honorowych gości swoją obecnością zaszczytili nas: Marcin Nosal – Konsul generalny RP w Kaliningradzie, Grażyna Kostrusiak – Konsul RP w Kaliningradzie, Wiktor Puzyriewski z administracji miasta, Natalia Makreckaja – Duma Obwodu Kalinin-

Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Węgorzewie, Margerita Stępiak z Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie,

"Wszyscy Polacy" wykonują członkowie organizacji

Barbara Dawcewicz – Pełnomocnik starosty ds. Promocji i Współpracy zagranicznej w Węgorzewie, Tomasz Stępiak, Nina Zilgalowa – dyrektor Centrum Kultury Młodzieży i Sportu, Walentyna Nikołajewa – dyrektor Centrum Rozwoju

nek. Chociaż wydaje się, że to niewiele, o każdym wykonaniu można by wiele mówić. "Rodzinny Dom": nasz dom – nasza przestrzeń! Nasi przodkowie byli zmuszeni budować swoje życie na terytorium ZSRR, obecnie mieszkamy w Ro-

Gratulacje od Haliny Faj

Dzieci i Młodzieży, Olga Bugrowa z klubu "Spotkanie", Katarzyna Juldaszewa – Dyrektor Oziorskiej szkoły, Prezesi Wspólnot polskich w obwodzie kalininградzkim, i inni.

Około godziny 13.30 rozbrzmiały pierwsze dźwięki piosenki "Polskie Kwiaty". Członkowie Wspólnoty im. J. Kochanowskiego już na początku wprowadzili przyjazną i radosną atmosferę. A impreza dopiero się zaczęła! Nasz koncert zaczął się od piosenki, która jest hymnem naszej Wspólnoty. Po raz pierwszy tej piosenki nauczył nasze dzieci ojciec Czesław. Goście usłyszeli największe przeboje, między innymi "Rodzinny Dom", "Krakowianka", "W kinie, w Lublinie", "Cyganie", "Wielka miłość", "Jest taki dzień", "Zona moja" i "Wszyscy Polacy". Łącznie w koncercie zostało zaprezentowano 10 piose-

sji, ale uważamy się za małą część Polski!

Wkładu do rozwoju naszej Wspólnoty dokonał ukochany i

Gratulacje od Konsula Generalnego Marcina Nosala

ceniony przez nas, pierwszy proboszcz parafii Zwiastowania ojców Czesław. Dzięki niemu dzieci naszej wspólnoty miały wakacje w różnych miastach Polski. Nauczyły się języka polskiego, poznały tradycję i kulturę swoich przodków.

Chłopaki zaśpiewali jedną z najbardziej lubianych kołęd "Jest taki dzień!". Chociaż każda piosenka spotykała się z ciepłym przyjęciem ze strony publiczności, najmocniejszym punktem koncertu okazał się utwór "Cyganie". Na widowni nie było wtedy osoby, która siedziałaby w miejscu obojętnie.

> str. 3

(ze str. 2)

Został przygotowany również pokaz slajdów z 15-tu lat życia wspólnoty. Poszczególne zdjęcia przedstawiały momenty codzienne jak i szczególne dla wszystkich: zajęcia z języka polskiego, nauki historii oraz tradycji polskich, obchody polskich świąt, realizacja projektów, dni polskiej kultury.

Niejedno wydarzenie zostało przeprowadzone we współpracy z polskimi organizacjami oraz placówkami. Członkom wspólnoty,

która istnieje od 15 lat udało się pokazać, że życie Domu Polskiej Kultury dopiero się rozkręca, że nie liczą się tylko ich dawne dokonania i nadal mają ogromną siłę przebicia i energię, którą zarazili wszystkich gości.

Uroczystość zakończyła się wspólnym bankietem, gdzie nie było końca życzeniom oraz wyrazom wzajemnej sympatii i podziękowaniom.

Julia Mokrecka

Foto: Aleksander Sakun

MOJA BABCIA

POLSKA TAK BLISKO. POLSKA TAK DALEKO...

*Kocham Cię Babciu
Kocham Cię mocno
Za twoje ręce, ciepłe
jak słońce.*

*Za twoje oczy dobre i jasne,
Za twoje serce napelnione łaski.*

Ja, Julia Paremska, urodziłam się w Kazachstanie w obwodzie Kokczetauskim, jestem Polką. Wszyscy moi przodkowie byli Polakami i wychowali się w polskiej katolickiej rodzinie. Moi rodzice urodzili się też w Kazachstanie. Ale moi dziadkowie ze strony mamy i taty urodzili się w zachodniej Ukrainie w obwodzie żytomirskim. Mój dziadek Sebastian Kanarski, i babcia Weronika Kanarska, z domu Buczyńska, w 1936 roku zostali zesłani do Kazachstanu z powodów politycznych i narodowościowych. W 1993 roku otrzymali zaświadczenie o rehabilitacji. Moi dziadkowie przeżyli te okropne chwile, ale do końca swojego życia zadawali sobie pytanie „Dlaczego my? Co takiego zrobiliśmy?”.

Chcę trochę opowiedzieć o tamtych czasach. Wiem to od Babci. 1936 rok. Była letnia noc. Wszystko się działo tak szybko, nikt nie mógł nic powiedzieć, a nawet nie miał prawa. Na przygotowanie się do podróży mieli 3 godziny. Nie wolno było niczego zabierać ze sobą, tylko to, co miałś na sobie. Dokumenty, potwier-

dżające tożsamość, były zabrane przez pracowników NKWD. Został dom, ogród, wszystko, co było nabyte ciężką pracą do tego momentu. Dlaczego nikt nie wiedział, dokąd jedzie i w jakim celu? W czasie podróży trwającej 15 dni, posiłek składający się z chleba i wody podawano raz na kilka dni. Na twarzach ludzi były tylko strach i rozpacz. Wiele dzieci nie przeżyło takiej podróży.

Złote gody razem z dziećmi i wnukami w Domu Polskim

Kiedy dojechali na miejsce? Bez wody, dostatecznego ubrania i jedzenia musieli ciężko pracować. Pojawiły się choroby wywołane brudem. W najbardziej tragicznej sytuacji znajdowały się osoby starsze i małe dzieci. Kobiety i mężczyźni pracowali ponad 20 godzin na dobę. Dzieci też zaczynały pracować, aby pomóc rodzicom. Nie mogli zmienić miejsca zamieszkania, trzeba było co miesiąc meldować się

w Komendaturze aż do roku 1956. W lutym 1956 roku dziadkowie zostali uwolnieni spod nadzoru Speckomendatury. O wszystkich cierpieniach, łzach nie da się opowiedzieć, trudno znaleźć odpowiednie słowa. Jedynymi minutami szczęścia były Święta – Święto Bożego narodzenia oraz Wielkanoc. Ludzie po cichu w nocy zbierali się u kogoś w domu i modlili się, składając sobie nawzajem życzenia, marzyli tylko o jednym: powrócić do swojej ojczyzny. Wierzyli, że kiedyś ta chwila nadejdzie.

Dziadkowie starali się dbać o swoje tradycje narodowe, motywować wnuki i prawnuki w pielęgnowaniu polskości. My wnuki zostaliśmy wychowane w polskiej katolickiej rodzinie. Moi rodzice nie mieli możliwości uczyć się języka polskiego. A my mamy taką możliwość i cieszymy się z tego, że możemy nawet studiować w Polsce.

Bez względu na trudności babcia zawsze była życzliwą gospodynią, której dom gromadził krewnych wielkiej rodziny. Ona miała dziesięć dzieci, pięć z nich zmarło. Moja babcia miała bliźniaki. Serdeczność, życzliwość mojej babci ogrzewała i sprzyjała jeszcze większej bliskości. Bardzo dziękuję babci za to. Ona nigdy nie zapomniła niczego dnia urodzin, w terminie składała życzenia. Mam urodziny 18 kwietnia, moja babcia też miała

Ślub 50 lat później

18 kwietnia urodziny. Cieszę się z tego. Ona była bardzo pracowitą, mądrą, ładną kobietą. Babcia była szczęśliwa wtedy, kiedy dzieci i wnuki zbierały się wszystkie razem u niej w domu. Ona zawsze uczyła nas modlitw, kołęd w języku polskim. Jej dewizą było: W ciebie kamieniem, a ty chlebem.

W 2000 roku babcia brała ślub z dziadkiem, obchodzili złote gody. Bardzo kochałam i kocham babcię i zawsze pamiętam o niej. Dziadek zmarł 10 lutego 2004 roku, a babcia zmarła po 40 dniach 21 marca tego samego roku w Oziorsku. Dlaczego przyjechali do Oziorska? Żeby być bliżej Polski. Babcia zawsze miała nadzieję, że znowu zamieszka w Polsce. Ale nie udało się. Polska tak blisko i tak daleko.

Julia Paremska

zdjęcia z archiwum rodzinnego

Uroczyste złożenie wieńców w Hohenbruch

27 lutego 2015 roku niedawno miasteczka Gromowo kolejny raz już spotkali się przedstawiciele z rosyjskiej i polskiej strony podczas uroczystego złożenia wieńców z okazji 75. rocznicy rozstrzelania przedstawicieli polskiej dyplomacji, celników i m.in. Seweryna Piętnego.

W roku 1940 w dniu 24 lutego faszysty rozstrzelali dużo więźniów obozu Hohenbruch. „Gazeta Olsztyńska” straciła wtedy redaktora naczelnego oraz innych dziennikarzy. Tak powiedział podczas swojego przemówienia Konsul Generalny RP w Kaliningradzie Marcin Nosal: „Ci ludzie żyją tyle czasu, ile czasu pamiętamy o tych tragicznych wydarzeniach”. Dlatego ta uroczystość była niezmiennie ważna nie tylko dla członków środowiska polonijnego naszego regionu i polskiej placówki konsularnej, jak również dla władz rosyjskich.

W tej uroczystości wzięli udział głowa administracji rejonu Sławskiego Siergiej Lawrikajtis, głowa administracji gminy Bolszakowo Roman Niauro, nauczyciele i młodzież ze szkół

Sławska oraz Bolszakowa. Społeczeństwo polonijne Obwodu Kaliningradzkiego reprezentowała liczna grupa członków Autonomii „Polonia”, przedstawiciele Polonii Znamieńska, przedstawiciele zespołu redakcyjnego miesięcznika polonijnego „Głos znad Pregoly” oraz przewodnicząca Klubu Młodego Europejczyka, działającego w Gimnazjum nr 22 w Kaliningradzie, Swietłana Sarapulcewa razem z młodzieżą, uczącej się w tym Gimnazjum.

Część polską prowadziła Prezes Autonomii „Polonia” Helena Rogaczykowa, która opowiedziała o tragicznych wydarzeniach 24 lutego

1940 roku w tym miejscu. Potem po kolei zabrali głos Marcin Nosal, Konsul Generalny RP w Kaliningradzie, i Siergiej Lawrikajtis, głowa administracji rejonu Sławskiego. Po złożeniu kwiatów zapalono znicze.

23 lutego w Rosji obchodzi się Dzień Ojczyzny, dlatego następnie wszyscy uczestnicy przeszli do pomnika radzieckiego żołnierza słynnej grupy dozorczej „Dżek” Krylatych, gdzie część uroczystą prowadziła rosyjska strona. Po chwili milczenia i złożeniu kwiatów młodzież została zaproszona na krótką wycieczkę historyczną, a Konsul Generalny i Głowa rejonu Sławskiego oraz Prezes Autonomii „Polonia” udzielili wywiadów przedstawicielom prasy i telewizji.

Przedstawiciele Autonomii „Polonia” przy okazji omówili z Siergiejem Lawrikajtisem oraz Romanem Niauro działania w ramach projektu „Nie zapomnij!”, związanym z opieką nad miejscem byłego obozu Hohenbruch, m.in. umieszczeniem wzdłuż głównych dróg wskaźników informacyjnych kierujących do tego miejsca.

Andrzej Androsiuk

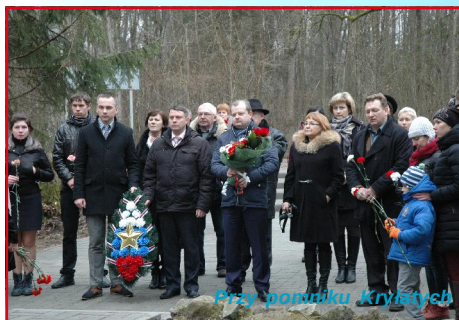
Helena Rogaczykowa rozpoczyna uroczystość przy pomniku ofiarom obozu Hohenbruch

Uczestnicy uroczystości

Składają hołd ofiarom obozu Hohenbruch M. Nosal, S. Lawrikajtis oraz R. Niauro

Przy pomniku Krylatych

Przedstawiciele Gimnazjum nr 22 z Konsulem Generalnym RP w Kaliningradzie M. Nosalem

Chwila ciszy ku czci rosyjskiego żołnierza

Почтили память жертв нацистских репрессий

75 лет назад 24 февраля 1940 года в германском полицейском концлагере „Хохенбрух” состоялась первая массовая экзекуция - были расстреляны содержавшиеся здесь с 1939 года представители польской интеллигенции. С этого момента казни в этом месте стали обыденным явлением.

Четыре года назад по инициативе польской стороны и правительства Калининградской области на месте бывшего концлагеря „Хохенбрух” был установлен памятник, воздвигнутый прямо у обочины автодороги на участке Залесье – Громово в Славском районе.

Стало традицией ежегодно проводить здесь траурные памятные мероприятия, посвященные тем трагическим событиям военных лет. И в этот раз к монументу приехала делегация Генерального консульства Республики Польша в Калининграде во главе с генконсулом Марчином Носалем, российскую сторону с официальной стороны представлял глава Славского района Сергей Лаврикайтис. Два школьных автобуса доставили к месту митинга учащихся средних школ Славска и Большаково, из калининградской Гимназии № 22 приехала группа молодежи из „Клуба Молодого Европейца” во главе с руководителем и преподавателем истории Светланой Сарapulцевой. 25

человек из калининградской польской национально-культурной автономии „Полония” (председатель Елена Rogачикова) перед началом митинга привели территорию мемориала в порядок.

Открывая митинг, в своей краткой речи Сергей Лаврикайтис особо отметил, что все собрались здесь, чтобы вспомнить мрачные страницы истории, чтобы не допустить повторения нацистского террора, а Марчин Носаль затем добавил, как важно, что в этот день сюда приехали молодые люди, в чьих руках будущее, и это будущее должно быть мирным. Затем были зажжены лампы и вместе цветами и венками принесены к мемориалу. Спустя несколько минут та же церемония повторилась у расположенного поблизости памятника на месте гибели в 1944 году командира разведывательно-диверсионной группы „Джек” Павлу Крылатых, открытого 9 мая 1988 года.

Поляки и россияне вместе минутой молчания почтили память героя, как и многие другие разведчики Красной Армии погибшего в последний год Великой Отечественной войны в Восточной Пруссии, в том числе и на территории современной Польши.

Страшные годы нацистского террора никогда не должны повториться!

Дмитрий Осипов Фото автора и Е. Rogачиковой

В духе дружбы и взаимопонимания!

Непростое время переживает сейчас наша страна. И это сказывается на всём, в том числе и на привычных почти для каждого жителя Калининградской области поездках в соседнюю Польшу.

Приграничное сотрудничество в разных сферах деятельности не должно зависеть от складывающихся политических и экономических обстоятельств. Так рассудили в отделе по делам спорта, молодёжи и социальной политике администрации Пограничного сельского поселения Багратионовского района возглавляющий его Виктор Лисеенко и специалист по спорту Павел Наумов. Инициатива найти партнёров для проведения совместных спортивных соревнований между молодыми россиянами и поляками была поддержана в Агентстве по делам молодёжи Калининградской области. Нашлись и заинтересованные люди среди предпринимателей в лице директоров фирм Александра Гарбара (ООО "GM PLAST") и

Кивиты зимой

Kivity Zimą

Podczas spotkania w Kiwitach. Od lewej – R. Nałęcz, T. Wasiliewa, W. Tkaczuk

Во время встречи в Кивитах. Слева направо – Р. Наленч, Т. Васильева, В. Ткачук

Сергея Середяева (ООО "С-Лау-Строй-39"), понимающих важность таких контактов для развития взаимовыгодных добрососедских отношений. В Варминско-Мазурском воеводстве к благому делу подключился Рышард Наленч – бизнесмен и один из руководителей регионального подразделения экономического самоуправления.

В итоге планку однодневного визита в Польшу удалось поднять на высокий уровень. Его возглавила директор Агентства по делам молодёжи Правительства Калининградской области Татьяна Васильева. Вместе с коллегой – начальником отдела финансов, гражданско-патриотического воспитания и занятости молодёжи Евгенией Дёминой – она представляла возможности сотрудничества в молодёжной сфере. В столице соседнего воеводства состоялись встречи нашей делегации со старостой Ольштынского повята Малгожатой Хызык, совсем недав-

но выбранной на этот значимый пост, а затем с вице-маршалком местной рады Виолеттой Щлонска-Зышк. Было предложено немало интересных идей о проведении совместных встреч юных калининградцев с польскими сверстниками, в том числе участие в "Балтийском Артеке", клубе "Что? Где? Когда?" и других культурных и спортивных мероприятиях.

Пожалуй, более всего были рады принять гостей в небольшом посёлке Кивиты (неподалёку от Лидзбарка-Варминьского), где воит Веслав Ткачук собрал всех заинтересованных лиц, чтобы обсудить конкретные предложения от представителей Пограничного сельского поселения Багратионовского района по организации детско-юношеских турниров по футболу. Были определены сроки соревнований, обговорены другие виды молодёжного обмена. Залогом успеха столь важного дела, начатого в рамках народной дипломатии, может служить и такой факт, что в школе посёлка Кивиты из 200 детей более трети изучают русский язык. Что не может не радовать.

Дмитрий Осипов фото автора

Kontakty

W duchu przyjaźni i porozumienia!

Trudne czasy przeżywa teraz nasz kraj. To odbija się na wszystkim, w tym też na zwyczajnych prawie dla każdego mieszkańca Obwodu Kaliningradzkiego wyjazdach do sąsiedniej Polski.

Ruch przygraniczny w różnych strefach działania nie powinien zależeć od zaistniałych politycznych bądź ekonomicznych okoliczności. W taki sposób myśleli w Dziale ds. Sportu, Młodzieży i Polityki Socjalnej Administracji Rejonu Bagrationowskiego stający na czele Wiktor Lisiejenko i specjalista ds. sportu Paweł Naumow. Inicjatywa znalezienia partnerów do przeprowadzenia wspólnych współzawodnictw sportowych między młodymi Rosjanami i Polakami została poparta przez Agencję ds. młodzieży Obwodu Kaliningradzkiego. Znalazły się osoby zainteresowane również wśród przedsiębiorców – dyrektorów firm Aleksandra Garbara (GM PLAST SP. Z O.O.) i Sergieja Sieredajewa (S-Lau-Stroj-39 Sp. z o.o.) rozumiejących ważność takich kontaktów dla rozwoju obopólnie korzystnych dobrosąsiedzkich stosunków. W województwie warmińsko-mazurskim pomysł poparł Ryszard Nałęcz –

Po spotkaniu ze starostą Powiatu Olsztyńskiego

biznesmen i jeden z kierowników regionalnego działu samorządu gospodarczego.

W rezultacie jednodniową wizytę do Polski udało się zorganizować na wysokim poziomie. Na czele wizyty stała Dyrektor Agencji ds. Młodzieży Rządu Obwodu Kaliningradzkiego Tatiana Wasiliewa. Razem z koleżanką – Kierownikiem Działu Finansów, Edukacji Obywatelsko-Patriotycznej i Zatrudnienia Młodzieży Eugenią Diominą, pani Wasiliewa przedstawiała możliwości współpracy w zakresie wychowania młodzieży. W stolicy sąsiedniego województwa odbyły się spotkania naszej delegacji ze starostą

Powiatu Olsztyńskiego Małgorzatą Chyziak, niedawno wybraną na to ważne stanowisko, a następnie z wicemarszałkiem lokalnej Rady Wiolettą Ślonską-Zyśk. Zaproponowano немало ciekawych pomysłów dotyczących przeprowadzenia wspólnych spotkań młodzieżowych kaliningradczyków z polskimi jednolatkami, w tym uczestnictwo w "Bałtyckim Arteku", klubie "Co? Gdzie? Kiedy?" i innych przedsiębiorstwach kulturowych i sportowych.

Chyba najbardziej cieszyli się z możliwości przyjęcia gości w niewielkim miasteczku Kivity (nieдалеко od Lidzbarka Warmińskiego), gdzie wójt Wiesław Tkaczuk zebrał wszystkie osoby zainteresowane, żeby omówić konkretne propozycje przedstawicieli Rejonu Bagrationowskiego dotyczące organizacji dziecięco-młodzieżowych turniejów piłki nożnej. Zostały określone terminy współzawodnictw, omówione inne rodzaje wymiany młodzieżowej. Gwarancją sukcesu takiej istotnej sprawy podjętej w ramach ludowej dyplomacji, może posłużyć ten fakt, że w szkole w miasteczku Kivity z 200 dzieci ponad jedna trzecia uczy się języka rosyjskiego, co nie może nie cieszyć.

Dmitrij Osipow foto autora tłum. Anny Szyriaj

Tłusty czwartek, czyli Święto pączków w Kaliningradzie

Koniec karnawału, trwa już Wielki Post. W tym roku z okazji ostatniego w karnawale czwartku wspólną imprezę urządziły dwie polonijne organizacje – Autonomia Polonia i Klub „Szturwał”. Zamieszczamy relacje z tego wydarzenia, nadesłane przez przedstawicieli obu polonii.

Autonomia Polonia

K a ż d a gospodyni domowa ma swój rodzinny przepis na najsmaczniejsze pączki, naleśniki, faworki i gofry. Co roku przed tym dniem kupuje się mąkę, cukier, olej, cukier puder i zaczyna się wielkie smażenie. Z każdego okna czuć kuszące aromaty smakołyków własnego wyrobu. Niebo w gębie!

W tym roku Tłusty Czwartek przypadł na 12 lutego. Kaliningradzkie społeczeństwo polonijne zawsze aktywnie obchodzi ten dzień, a w tym roku dwie najbardziej aktywne organizacje – Autonomia Polonia oraz Klub miłośników kultury i języka polskiego „Szturwał” – zorganizowały wspólną imprezę w Centralnej Bibliotece im. A. Czechowa w Kaliningradzie. W przytulnej sali już od godz. 17.00 zaczęli się

Zdjęcie na pamiątkę

zbierać aktorzy zespołów teatralnych obydwóch stowarzyszeń polonijnych, którzy po rozpoczęciu imprezy zaprezentowali specjalnie przygotowane sztuki teatralne na temat świąt Bożego Narodzenia. A potem w koncercie wspólnie z

zespołem „P.O.L.S.K.A” z Autonomii Polonia i aktorami Klubu „Szturwał” śpiewaliśmy piosenki.

Prezesi obydwóch organizacji przedstawili krótki zarys działalności zebranych stowarzyszeń w latach poprzednich. Wśród gości honorowych przywitaliśmy panią redaktor miesięcznika polonijnego „Głos znad

Pregoty” Aleksandrę Ławrynowicz oraz znaną kaliningradzką dziennikarkę Żannę Bojczenko. A po koncercie wszyscy zebrani zostali zaproszeni do wspólnego stołu. Trudno było się oprzeć i nie spróbować wszystkiego!

Swietłana Sarapulcewa,
Autonomia Polonia
Foto: Żanna Bojczenko

Wspólny stół

Klub Miłośników Kultury Polskiej „Szturwał”

Pewnego pogodnego dnia, u drzwi pięknie wyremontowanej biblioteki im. rosyjskiego pisarza Antoniego Czechowa przy pr. Moskiewskim zjawili się niecodziennie wyglądający ludzie.

Bardzo przypominali kołędowe postacie: był zły Król Herod w czerwonym płaszczu i przepięknej koronie, kobiety w starodawnych strojach, magowie – królowie Kacper, Melchior

i Baltazar, smutny, ale przystojny Pan Józef z Paną Maryją oraz Śmierć i Diabeł. Z samochodu wysiadła grupa z uśmiechniętym Mikołajem – nieśli kolorowe pączki, pączki i dużo smacznych potraw.

Dziwili się przechodnie: Któż to może być? Co to za okazja? Nie skojarzyli, że to był czwartek, do tego nie był zwykły, tylko tłusty! W roku 2015 wypadł on w dniu 12 lutego.

Pod opieką sympatycznych pracowników biblioteki przygotowano wspa-

wspólnie z członkami swoich organizacji zaprezentowały przedstawienia, wykazując się dobrą znajomością języka polskiego, artyzmem scenicznym i dużym poczuciem humoru.

Zebrani śpiewali piosenki, rozmawiali na temat wspólnej działalności oraz uczestnictwa w konkursach i festiwalach polonijnych. Potem przyszedł czas na tradycyjne tłustoczwartkowe pączki i chruściki, językowe zagadki, przysłowia i przesady. Według jednego z przesądów, jeśli ktoś w tłus-

ty czwartek nie zje ani jednego pączka – w dalszym życiu nie będzie mu się wiodło. Ale wszystkim obecnym na spotkaniu będzie się wiodło dlatego, że każdy zjadł przynajmniej jeden smakowity, czekoladowy albo waniliowy pączek.

Dobry humor, żarty i śmiech do końca imprezy towarzyszyły członkom naszych organizacji. To był początek naszej znajomości. Mamy nadzieję, że przed nami jeszcze wiele innych, równie przyjemnych spotkań, interesujących przedsięwzięć i wspólnie realizowanych projektów. Do szybkiego zobaczenia!

Olga Sołowjowa
Prezes Klubu Miłośników Kultury Polskiej „Szturwał”

Śpiewają kołędniczy Klubu Szturwał

Śmierć, Król Herod i Diabeł

Warsztaty teatralne w Gdańsku

Dom Pojednania i Spotkań im. Św. Maksymiliana M. Kolbego w Gdańsku wspólnie z Jugendbildungsstätte Blossin w Niemczech zorganizowały polsko-niemiecko-rosyjskie warsztaty teatralne, które odbyły się w Gdańsku w dniach 1-7 lutego 2015 r.

Warsztaty były skierowane do młodzieży zainteresowanej teatrem, przełamywaniem stereotypów, poznawaniem nowych kultur, do młodzieży otwartej na nowe doświadczenia, w wieku od 14 do 17 lat. Uczestnikami z Kaliningradu byli przedstawiciele lokalnej Narodowo-Kulturalnej Autonomii Polonia.

Trzydziestu młodych ludzi z Polski, Niemiec i Obwodu Kaliningradzkiego przez kilka dni pracowało pod okiem instruktorek teatralnych i aktorek – Ireny Adamiak oraz Natalii Jakubowskiej i wcielało się w rolę klaunów. Długie, ale bardzo radosne próby, uwieńczone zostały występem w przedszkolu językowym „Pod wesołą chmurką”. Przedstawienie było niesamowite, dzieci przeszczęśliwe, a aktorzy, instruktorzy i opiekunowie – usatysfakcjonowani.

W przedszkolu językowym „Pod wesołą chmurką”

Jednak przez cały tydzień nie zajmowali się jedynie teatrem. Grupy z Elbląga, Kaliningradu oraz Koenigs Wusterhausen miały możliwość zintegrowania się ze sobą dzięki różnorodnym grom i animacjom.

Spotkanie w Gdańsku to była dla młodzieży również świetna okazja do konwersacji w języku niemieckim, polskim i rosyjskim.

Każdy dzień pobytu od poniedziałku do soboty rozpoczynaliśmy rozgrzewką w językach niemieckim, polskim i rosyjskim, a różne zadania były przygotowane częściowo w trzech

językach – tak, aby grupa polsko-rosyjsko-niemiecka mogła wspólnie wykonywać zadania. W takich polsko-rosyjsko-niemieckich grupach zwiedzaliśmy Dwór Artusa, Muzeum Bursztynu oraz Dom Uphagena.

Wieczorami integrowaliśmy się ze sobą – wspólne gry, zabawy, spacerzy czy wyjścia na kręgle. Uczestnicy wybrali się też do Sopotu oraz do Galerii Bałtyckiej. W czasie trwania projektu młodzież zawierała nowe znajomości i przyjaźnie. Na zakończenie tygodniowego spotkania odbył się wieczór pożegnalny.

Dziękujemy bardzo Piotrowi Pliszce, dyrektorowi DMK, Agnieszce Błaszczak i Jakubowi Garsie – koordynatorom projektu. Projekt był zrealizowany dzięki finansowemu wsparciu Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży.

Była to pierwsza część projektu, kolejna odbędzie się już w październiku w Blossin w Niemczech. Wszyscy czekamy z niecierpliwością na następne teatralne spotkanie, na którym zobaczymy się w takim samym gronie!

Helena Stawska
fot. autora

Dwór Artusa

Parada klanów

Gra miejska

W Sopocie

Портал culture.pl на русском уже работает!

Посольству РП в Москве приятно сообщить, что русскоязычный вариант портала Института Адама Мицкевича culture.pl уже работает.

Culture.pl – обновляемый каждый день, информирующий о самых интересных событиях, связанных с польской культурой портал. Это самый крупный источник информации о мероприятиях с участием польских артистов, организованных в Польше и за рубежом. Кроме того, на портале можно найти многие характеристики творческих персонажей, рецензии, эссе и информацию об институтах культуры. Портал Института Адама Мицкевича работает уже

четыренадцать лет, с 2004 года доступен на польском и английском языках.

Culture.pl является самым популярным порталом о современной польской

культуре, получает высокую оценку интернаутов за скорость и достоверность информации. Портал постоянно расширяется и увеличивает радиус воздействия – в настоящее время на него заходит в среднем 3 миллиона уникальных пользователей, создавая таким образом 7,33 миллиона посещений (данные 2014 года). Из года в год систематически растет движение за рубежом – примерно на 90% в год.

Заработал и русскоязычный вариант этого популярного портала!

Сердечно приглашаем Вас воспользоваться информацией на портале Culture.pl

Portal culture.pl w rosyjskiej wersji językowej już działa!

Ambasada RP w Moskwie ma przyjemność poinformować, że prowadzony przez Instytut Adama Mickiewicza portal culture.pl został uruchomiony w wersji dla rosyjskojęzycznych użytkowników.

Culture.pl to codziennie aktualizowany serwis internetowy, informujący o najciekawszych wydarzeniach związanych z polską kulturą na całym świecie. To największe i najbardziej wszechstronne źródło wiedzy o wydarzeniach organizowanych w Polsce i za granicą, w których udział biorą polscy artyści. Ponadto, znaleźć tu można liczne sylwetki twórców, recenzje, eseje, opisy i informacje o instytucjach kultury. Już od 14 lat portal Culture.pl prowadzony jest przez Instytut Adama Mickiewicza. Od 2004 roku dostępny był w dwóch wersjach językowych – w języku polskim i angielskim.

Culture.pl jest najpopularniejszym serwisem na temat współczesnej kultury polskiej, docenianym przez internautów z całego świata za szybkość i wiarygodność informacji. Od lat portal jest konsekwentnie rozbudowywany i systematycznie poszerza swoje dotarcie – obecnie generując przy tym 7,33 milionów odsłon (dane za 2014 rok). Z roku na rok systematycznie wzrasta ruch z zagranicy – średnio o ponad 90% rocznie. Właśnie ruszyła rosyjska wersja tego popularnego portalu! Serdecznie zachęcamy do korzystania z informacji zamieszczanych na portalu Culture.pl.

Polska i Rosja: zjednoczenie kulturowe

Młodzież z Kaliningradu wzięła udział w uroczystościach, poświęconych Światowym Dniom Młodzieży Prawosławnej w Polsce.

Zgodnie z tradycją już pierwszy rok w środku lutego na Sretnie polskie miasto Białystok przyjmuje gości – młodzież z różnych krajów. Uroczyste przedsięwzięcia związane z Dniem Młodzieży Prawosławnej, odbywają się po całym świecie, lecz dla Polski ten rok stał się wyjątkowym. Bractwo Młodzieży Prawosławnej Diecezji Białostocko-Gdańskiej zorganizowało dla obecnych gości bal – Pierwszy Bal Młodzieży Prawosławnej w Polsce.

Ten bal otworzył nową stronę w życiu Bractwa i cieszył się popularnością nie tylko wśród Polaków: na balu byli obecni goście z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Litwy i Niemiec, co w całości odpowiada celowi przedsięwzięcia, który polega na spotkaniu, jednoczeniu się i zjednoczeniu młodzieży w prawosławnej wierze.

Jak podkreślają organizatorzy, sam pomysł przeprowadzenia balu przyszedł do nich od wschodnich sąsiadów – Ukrainy, Białorusi i Rosji, gdzie Sretnskie bale stały się coroczną tradycją. Integralną częścią każdego balu są tańce klasyczne, więc ten bal otworzył polski polo-

2

nez, poważny i majestatyczny taniec, który podtrzymał uroczystą atmosferę. Szczególną ozdobą balu stały się tańce narodowe zaprezentowane

przez gości zagranicznych, a także młodzież z Kaliningradu, która przedstawiła zapalczywy taniec „Motowilica”.

Goście mówili w różnych językach, jednak głównymi pozostawały polski i rosyjski, do którego tutejsi Polacy odnoszą się ze szczególnym poważaniem. O polityce nie było mowy. Jak powiedział jeden z przedstawicieli Bractwa: „Niech politycy jak chcą, a my się lubimy”. Pokonać barierę językową pomogły też gry integracyjne i konkursy zorganizowane przez polską młodzież.

4

W sposób szczególny zjednoczeniu młodzieży sprzyjało wspólne uczestnictwo w Całonocnym Czuwaniu i Liturgii, które z okazji Sretnieja Hospodnia były odprawiane z nadzwyczajną uroczystością. Jak podkreślił w swoim kazaniu władza Grzegorz biskup Supraski, Sretnie – to spotkanie, spotkanie Boga i człowieka, które koniecznie powinno się odbyć w sercu każdego, zwłaszcza młodego człowieka, żeby uświęcić i napędzić sensem całe jego życie.

Anna Szaryj Foto: Marcin Surynowicz

Na zdjęciach:

1, 2 Polonez w wykonaniu gospodarzy balu
3 „Motowilica” w wykonaniu młodzieży z Kaliningradu
4 Rosyjska „Motowilica”

1

3

Польша и Россия: культурное единение

Калининградская молодёжь приняла участие в праздничных мероприятиях, посвящённых Всемирному дню православной молодёжи в Польше.

По традиции вот уже не первый год в середине февраля на Сретение польский город Белосток встречает гостей – молодёжь из разных стран. Праздничные мероприятия, приуроченные ко Дню православной молодёжи, проходят по всему миру, но для Польши этот год стал особенным. Братство православной молодёжи Белостокско-Гданьской епархии организовало для присутствующих гостей бал – Первый бал православной молодёжи в Польше.

Этот бал открыл новую страницу в жизни Братства и пользовался популярностью не только среди поляков: на балу присутствовали гости из России, Белоруссии, Украины, Литвы и Германии, что полностью соот-

ветствует цели мероприятия, которая заключается во встрече, единении и сплочении молодёжи в православной вере.

Как отмечают организаторы, сама идея проведения такого мероприятия пришла к ним от восточных соседей – Украины, Белоруссии и России, где сретенские балы стали ежегодной традицией. Неотъемлемой частью любого бала являются классические танцы, поэтому этот бал был открыт польским полонезом, строгим и величественным танцем, который поддерживал торжественную атмосферу празднования. Особым украшением бала стали национальные танцы, представленные зарубежными гостями, а также калининградской молодёжью, которая представила задорный танец „Мотовилица”.

Общение происходило на разных языках, однако основными оставались польский и русский, к которому поляки относятся с осо-

бым благоговением. О политике не было речи. Как сказал один из представителей Братства: „Пускай политики как хотят, а мы друг друга любим”. Преодолеть трудности в общении помогли также интеграционные игры и конкурсы, организованные польской молодёжью.

Особым образом сплочению молодёжи способствовало совместное участие во Всенощном бдении и Литургии, которые в праздник Сретения Господня совершаются с особой торжественностью. Как отметил в своей проповеди владыка Григорий, епископ Супрасльский, Сретение – это встреча, встреча Бога и человека, которая должна обязательно произойти в сердце каждого, особенно молодого человека, чтобы освятить и наполнить смыслом всю его жизнь.

Анна Ширяй

Фото: Мартин Суринович

Название издания:
„Głos z nad Pregoly” („Голос с Преголы”).
Учредитель и главный редактор:
Лавринович М.К.

Адрес редакции:
236039, г. Калининград,
ул. Б. Хмельницкого, д. 46, кв. 8.
Телефоны редакции: (4012) 64 37 87,
+7 962 269 2170, +48 601 057 820.

Адрес в Интернете:
<http://www.glos-znad-pregoly.org>
e-mail: glos.znad.pregoly@gmail.com

Печать:
типография ООО „Флекспринт”.
236001, г. Калининград,
ул. Ялтинская, 66, Литер Д-14.
Телефон: (4012) 35 54 76.
<http://www.flexprintkld.ru>

Редакция не возвращает рукописей и оставляет за собой право сокращать все текстовые и графические материалы респондентов.

Порядковый номер выпуска:
№ 3 (224). Подписан в печать:
по графику 8:00, 9.03.15;
фактически 15:00, 10.03.15.
Выход в свет: 12.03.15.
Тираж: 350 экз. Бесплатно.

Газета зарегистрирована в
Балтийском территориальном
управлении Министерства
Российской Федерации по делам
печати, телерадиовещания и
средств массовых коммуникаций.
Свидетельство о регистрации
СМИ: ПИ № 4-131 от 29.07.2002 г.